

Der Thron Gottes im Himmel

¹Danach sah ich, und siehe, eine Tür war aufgetan im Himmel; und die erste Stimme, die ich mit mir reden gehört hatte wie eine Posaune, die sprach: Steig herauf, ich will dir zeigen, was nach diesem geschehen soll.² Und sogleich war ich im Geist. Und siehe, ein Thron war gestellt im Himmel, und auf dem Thron saß einer;³ und der dasaß, war anzusehen wie ein Jaspis—Stein und Sarder; und ein Regenbogen war um den Thron, anzusehen wie ein Smaragd.⁴ Und um den Thron waren vierundzwanzig Throne, und auf den Thronen saßen vierundzwanzig Älteste, mit weißen Kleidern angetan, und hatten auf ihren Häuptern goldene Kronen.⁵ Und von dem Thron gingen Blitze, Donner und Stimmen aus; und sieben Fackeln mit Feuer brannten vor dem Thron, das sind die sieben Geister Gottes.⁶ Und vor dem Thron war es wie ein gläsernes Meer gleich einem Kristall, und mitten am Thron und um den Thron vier Wesen, voller Augen vorn und hinten.⁷ Und das erste Wesen war gleich einem Löwen, und das zweite Wesen war gleich einem Stier, das dritte Wesen hatte ein Antlitz wie ein Mensch, und das vierte Wesen war gleich einem fliegenden Adler.⁸ Und jedes der vier Wesen hatte sechs Flügel, und sie waren rings herum und innen voller Augen und sie haben keine Ruhe Tag und Nacht und sprechen: Heilig, heilig, heilig ist Gott der HERR, der Allmächtige, der da war und der da ist und der da kommt!⁹ Und wenn die Wesen Preis und Ehre und Dank geben dem, der auf dem Thron sitzt, der da lebt von Ewigkeit zu Ewigkeit,¹⁰ fallen

عرش الله

¹بَعْدَ هَذَا تَطَرْتُ، وَإِذَا بَابٌ مَفْتُوحٌ فِي السَّمَاءِ وَالصَّوْتُ الْأَوَّلُ الَّذِي سَمِعْتُهُ كَبُوفٍ يَتَكَلَّمُ مَعِيَ قَائِلًا: اصْعُدْ إِلَى هُنَا فَأَرِيكَ مَا لَا بَدْءَ أَنْ يَصِيرَ بَعْدَ هَذَا.² وَلَوَقِفْتُ صِرْتُ فِي الرُّوحِ، وَإِذَا عَرْشٌ مَوْضُوعٌ فِي السَّمَاءِ وَعَلَى الْعَرْشِ جَالِسٌ،³ وَكَانَ الْجَالِسُ فِي الْمَنْظَرِ شَبْهَ حَجَرِ الْيَسَبِ وَالْعَفِيقِ وَقَوْسُ قُرْحٍ حَوْلَ الْعَرْشِ فِي الْمَنْظَرِ شَبْهَ الرُّمْدِ.⁴ وَحَوْلَ الْعَرْشِ أَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ عَرْشًا، وَرَأَيْتُ عَلَى الْعُرُوشِ أَرْبَعَةً وَعِشْرِينَ شَيْخًا جَالِسِينَ مُتَسَرِّلِينَ بِثِيَابٍ بَيْضٍ وَعَلَى رُؤُوسِهِمْ أَكَالِيلُ مِنْ ذَهَبٍ.⁵ وَمِنْ الْعَرْشِ يَخْرُجُ بُرُوقٌ وَرُعُودٌ وَأَصْوَاتٌ، وَأَمَامَ الْعَرْشِ سَبْعَةُ مَصَابِيحٍ تَارٍ مُتَقَدَّةٌ هِيَ سَبْعَةُ أَرْوَاحِ اللَّهِ.⁶ وَقُدَّامَ الْعَرْشِ بَحْرٌ زُجَاجٍ شَبْهَ الْبَلُورِ، وَفِي وَسْطِ الْعَرْشِ وَحَوْلَ الْعَرْشِ أَرْبَعَةُ خَيَوَاتٍ مَمْلُوءَةٌ عُيُونًا مِنْ قُدَّامِ وَمِنْ وَرَاءِ.⁷ وَالْخَيَوَاتُ الْأَوَّلُ شَبْهَ أَسَدٍ وَالْخَيَوَاتُ الثَّانِي شَبْهَ عِجَلٍ وَالْخَيَوَاتُ الثَّلَاثُ لَهُ وَجْهٌ مِثْلُ وَجْهِ إِنْسَانٍ وَالْخَيَوَاتُ الرَّابِعُ شَبْهَ نَسْرٍ طَائِرٍ.⁸ وَالْأَرْبَعَةُ الْخَيَوَاتُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهَا سِنَّةٌ أَجْنَحَةٌ، حَوْلَهَا وَمِنْ دَاخِلِ مَمْلُوءَةٌ عُيُونًا، وَلَا تَزَالُ تَهَارًا وَلَيْلًا قَائِلَةً: قُدُّوسٌ، قُدُّوسٌ، قُدُّوسٌ، الرَّبُّ إِلَهُ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، الَّذِي كَانَ وَالْكَائِنُ وَالَّذِي بَاقِي.⁹ وَجِيئًا تُعْطِي الْخَيَوَاتُ مَجْدًا وَكِرَامَةً وَشُكْرًا لِلْجَالِسِ عَلَى الْعَرْشِ، الْحَيِّ إِلَى أَبَدِ الْآبِدِينَ،¹⁰ يَخْرُجُ الْأَرْبَعَةُ وَالْعِشْرُونَ شَيْخًا قُدَّامَ الْجَالِسِ عَلَى الْعَرْشِ وَتَسْجُدُونَ لِلْحَيِّ إِلَى أَبَدِ الْآبِدِينَ، وَيَطْرَحُونَ أَكَالِيلَهُمْ أَمَامَ الْعَرْشِ قَائِلِينَ: أَنْتَ مُسْتَحَقٌّ، أَيُّهَا الرَّبُّ، أَنْ تَأْخُذَ الْمَجْدَ وَالْكَرَامَةَ وَالْقُدْرَةَ لِأَنَّكَ أَنْتَ خَلَقْتَ كُلَّ الْأَشْيَاءِ وَهِيَ بِإِرَادَتِكَ كَانَتْهُ وَخُلِقَتْ.

die vierundzwanzig Ältesten nieder vor dem, der auf dem Thron sitzt, und beten den an, der da lebt von Ewigkeit zu Ewigkeit, und legen ihre Kronen vor den Thron und sprechen:¹¹ HERR, du bist würdig, zu nehmen Preis und Ehre und Kraft; denn du hast alle Dinge geschaffen, und durch deinen Willen waren sie und wurden sie geschaffen.